

FEKVE-NYOMÁSBAN VILÁGBAJNOK LETT!

Két mázsával a feje fölött

Ozy nem tréfált, amikor tavaszszal, egy beszélgetésünk alkalmával, azt mondta: „*az idei célom, hogy megnyerjem a világbajnokságot*”. Mindezt olyan kérészetlenül, mintha csak azt hozta volna tudomásomra, „*úgy tervezem, hogy új ülőgarnitúrát veszek a nappaliba*”. S lőn. Szeptember 25-én, egy pénteki napon állt rajthoz, akarom mondani: feküdt be a súlyzó alá Szabó Ozor János „Ozy”, hogy beváltsa az ígretét.

A helyszín az észak-franciaországi Saint Avold sportcsarnoka, ahová az erőemelő-világszervezet, a WUAP összehívta a világ erős embereit, köztük Ozyt is, Budakeszről.

A városszerte ismert és népszerű sportoló tizedik éve, hogy a településre költözött.

A nehézsúlyúak súlycsoportjára, ahol hősünk is indult, a délelőtti órákban került sor. A kiírás szerint minden ver-

senyzőnek három kísérlete volt, hogy megmutassa, mekkora súlyt tud a fekvőpadról a feje fölé kinyomni. Ozy, mint rutinos versenyző, az első kísérletét afféle bemelegítésnek szánta, nem kockáztatott, de a második körben már emelte a tétet: 205 kilogrammnyi tárcsát tetetett föl az acélrúdra. Amikor a fekvőpadon hanyatt nyúlva az állványról leemelte és a mellizmaira helyezte a súlyzót, a versenyzőn kívül mindenki ösztönösen visszafojtotta a lélegzetét. Amikor az irdatlan súly elindult fölfelé, az acélrúd kis ívben meghajlott, finoman rugózott egyet, aztán már fent is volt a levegőben. A bírók szabályosnak ítélték a kísérletet, s ezzel a nyomással Ozy az élre került. Amikor a súlyzó vissza került az állványra, s az erőfeszítéstől és az örömtől kissé elbódult Ozy fölkel, tapsvihar fogadta a csarnokban. Az erőtől

duzzadó sportoló önbizalmában megerősödött, hiszen ez a súly még mindig tíz kilóval elmaradt legjobbjától, egyéni csúcstól. Erre a csúcsteállításra azonban végül nem is volt szüksége; bár harmadik kísérletét elrontotta, a többi versenytársa mégsem tudta utolérni, így boldogan és büszkén vehette át az aranyérmeket.

Hogy mennyire megvolt minden oka a büszkeségre, arról csak ennyit: Ozy évekkal korábban elvesztette az egyik lábát egy baleset következtében. Utána a sportnak köszönhetően állt lábra újra, testi és lelki értelemben egyaránt. Ezen a mostani világbajnokságon azonban nem parasportolók voltak a vetélytársai, hanem teljesen ép versenyzők. Ilyen mezőnyben az arany legalább duplán számít.

– *Milyen érzés volt megnyerni a versenyt?* – tettem föl a közheles kérdést a Budakeszire hazakereszt Szabó Ozor Jánosnak.

– Persze, hogy nagyon jó, hiszen egész évben ezért dolgoztam, edzettem. Ráadásul úgy érzem, ezt az érmet nemcsak magamnak, hanem a sorstársaimnak, a hazámnak, s nem utolsósorban Budakeszinek is nyertem.

– *Úgy tudom, egy másik versenyző által is érdekelve volt a VB-n.*

– Igen, csapattársam, Tóth István (53 éves), a 60 kilogrammos szeniorok között 150 kilogrammos világsúcscsal ugyancsak első lett.

– *Ne szemérmeskedjünk: Több szintén parasportoló.*

– Igen, az ő eredményére legalább annyira büszke vagyok, mint a magaméra.

Biszio Sara

EGY SZPONZOR

Nem csak pizzával él

Liptai Tibor pizzeriás pizzáját alighanem mindenki ismeri Budakeszin, de azt már kevesebben tudják róla, hogy sportmecénás is. Mecénást, és nem szponzort írtam – szándékosan. Mert míg a szponzor (nincs egyébként ezzel baj semmi) hideg üzleti számításból fektet pénzt egy-egy művész, sportoló stb. támogatásába, és támogatása korántsem viszonzatlan, Liptai inkább a mecénások klasszikus fajtájából való, aki elsősorban jóérzésből, nem pedig az üzleti haszonszerzés reményében áll valaki vagy egy jó ügy mellé. Kevesen tudják például, hogy a budakeszi Tesco mögött ő alakította ki a BMX- és Trial kerékpár ügyességi pályát a budakeszi ifjúság legnagyobb öröme.

– A terület egy barátomé, őt kértem meg, addig is, amíg nem építik be, hadd csináljunk ott e gyerekeknek, a gyerekekkel egy ilyen pályát, cserébe rendben tartjuk, lekaszáljuk, tisztán tartjuk. *Tagai* polgármestertől pedig egy buszváró pavilon kaptunk, eső ellen legyen hova beállni.

– *Tudom, nagyon szereti a gyerekeket, a fiatalokat, emlékszem, mekkora show volt két éve, amikor – úgyszintén az Ön jóvoltából – ejtőernyővel érkezett a Mikulás a helyi iskolásokhoz. Honnan ez a szeretet a gyereke, az ifjúság iránt?*

– Talán onnan, hogy még nem felejtettem el, hogy én is voltam gyerek, fiatal, és nem is akarom elfelejteni.

– *De vissza sport-szponzorációhoz. Hallottam, nemcsak a budakeszi sportot támogatja.*

– Valóban, van egy Hondás motoros szakosztályom is, rajongok az autómotorsportért. Több mint egy éve az egyik versenyen föltűnt egy fiatal srác, a pécsi Dobor Sándor, akit rendkívüli tehetségnek tartottam. Megismerkedtünk, és kiderült, nemhogy motorra nincs pénze, de nagyon szerény körülmények között él. Én vettem neki egy motort, és támogatom a versenyzését. El sem mondhatom, mekkora boldogság volt, amikor a Trial motor kategóriában idén korosztályos bajnok lett.

Szeptember utolsó vasárnapján ismét megrendezték a pátyi Fenyvesben a Merkl kerékpárbolt hagyományos terepbicikli-versenyét.

A különböző korosztályoknak és távokra kiírt versenyre minden eddiginél több nevező jött össze. A négy fődíjat, 4 márkás kerékpárt, ezúttal is Merklék ajánlották föl, míg a díjakat, hagyomány szerint, ezúttal is Zsarnóczay István önkormányzati képviselő nyújtotta át.

Bécs-Pozsony-Budapest Szupermaraton

Október 22-én délután érkezik Budakeszire a futás, és az utolsó etap rajtja Budakeszről október 23-án délelőtt indul a Knáb J. utcából!